

Konkluzje Rady w sprawie strategicznych perspektyw europejskiej współpracy na rzecz młodzieży po roku 2018

(2017/C 189/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

POWOŁUJĄC SIĘ NA:

1. Polityczny kontekst przedmiotowej sprawy, przedstawiony w załączniku do niniejszych konkluzji,

UZNAJĄC, ŻE:

2. Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pt. „Strategia UE na rzecz młodzieży – inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania. Odnowiona otwarta metoda koordynacji na potrzeby wyzwań i możliwości stojących przed młodzieżą”⁽¹⁾ był próbą ustanowienia międzysektorowego podejścia mającego wzmocnić pozycję młodzieży w Europie oraz zapewnić jej zasoby i możliwości sprzyjające autonomii.
3. Rezolucja Rady w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018)⁽²⁾ stanowi jak dotąd najbardziej przekrojową i najambitniejszą unijną strategię młodzieżową. Okres obowiązywania ram zbiegł się w czasie z kryzysem gospodarczo-finansowym, który choć w mniejszym lub większym stopniu negatywnie wpłynął na wszystkich obywateli i wszystkie państwa członkowskie UE, nieproporcjonalnie boleśniej dotknął młodych ludzi, szczególnie tych o mniejszych szansach, co poskutkowało wysokim bezrobociem oraz zwiększyło groźbę destabilizacji społecznej, alienacji politycznej, a nawet agresywnej radykalizacji i ekstremizmu, to zaś zagroziło wartościom demokratycznym i spójności społecznej.
4. Jak dowiodły sprawozdania Komisji Europejskiej na temat młodzieży z 2012 r. i 2015 r. oraz wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018)⁽³⁾, ramy w znaczny i cenny sposób wpłynęły nie tylko na współpracę na rzecz młodzieży, lecz także na życie, perspektywy, dobrostan, zaangażowanie i włączenie społeczne młodych ludzi w całej Unii Europejskiej.
5. Plany prac Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2014–2015⁽⁴⁾ i 2016–2018⁽⁵⁾ poskutkowały wzmocnieniem instrumentów i procedur wdrażania odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży, gdyż lepiej dostosowały ją do celów strategii „Europa 2020” i odpowiedziały na pojawiające się wyzwania,

ODNOTOWUJE, ŻE:

6. Okres obowiązywania odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży wygasa pod koniec 2018 r., a dziesięcioletniej strategii Unii Europejskiej „Europa 2020” na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz programu Erasmus+ – pod koniec 2020 r.,

PODKREŚLA, ŻE:

7. W kształtowaniu przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży nadal nieodzowne będą propagowanie i ochrona wartości Unii Europejskiej wymienionych w art. 2 TUE⁽⁶⁾ oraz sprzyjanie poczuciu tożsamości europejskiej wśród młodych ludzi i ich wierze w projekt europejski poprzez rozwijanie ich kompetencji i promowanie ich zaangażowania politycznego i obywatelskiego, wolontariatu oraz mobilności edukacyjnej.
8. Kluczowe znaczenie we współpracy na rzecz młodzieży mają praca z młodzieżą oraz uczenie się pozaformalne i nieformalne; przyczyniają się one też do rozwoju kompetencji młodych ludzi.

ZGADZA SIĘ, ŻE

9. Należy opracować i wspierać nowe ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018 r., kładąc nacisk na podejście międzysektorowe o wyraźnej wartości dodanej na szczeblu UE i przewidując ewentualne plany prac UE na rzecz młodzieży; należy przy tym wziąć pod uwagę wyniki oceny obecnych ram,

⁽¹⁾ Dok. 9008/09.

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 17.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI

10. Zadbały, by ramy przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży zostały opracowane na podstawie dowodów, były przemyślane i bazowały na szerokich i inkluzywnych konsultacjach z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami, w tym młodzieżą, podmiotami prowadzącymi pracę z młodzieżą⁽¹⁾, osobami pracującymi z młodzieżą (zawodowo lub w ramach wolontariatu) oraz decydentami na wszystkich szczeblach, tak by panował konsensus w sprawie przyszłych celów polityki młodzieżowej i wola ich realizacji.
11. Miały wzgląd na to, by ramy przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży były międzysektorowe, elastyczne, reaktywne i przejrzyste oraz brały pod uwagę szybko zmieniające się warunki polityczne, społeczne, kulturalne i gospodarcze na szczeblu europejskim i międzynarodowym.
12. Zadbały, by Erasmus+ oraz inne programy i instrumenty przyczyniały się – a w odpowiednich przypadkach były dostosowane – do wdrażania ram.
13. Ukierunkowały ramy na konkretne tematy polityki młodzieżowej pozostające w kompetencjach struktur odpowiedzialnych za młodzież, ale też dalej wzmacniały działania i inicjatywy w powiązanych dziedzinach polityki, aby zapewnić współpracę międzysektorową i wzajemne wsparcie.
14. Oceniły, dokonały przeglądu i odnowiły usystematyzowany dialog i jego cele, po to by umożliwić stworzenie nowatorskiego, znaczącego, ukierunkowanego i konstruktywnego dialogu nie tylko z młodymi ludźmi z organizacji młodzieżowych, lecz także z młodymi ludźmi z różnych środowisk, o mniejszych szansach i niezrzeszonymi.
15. Dokładniej zastanowiły się nad kompetencjami (wiedzą, umiejętnościami i postawami) oraz wartościami, których potrzebują młodzi ludzie, by stale spełniać się w życiu osobistym, społecznym i zawodowym, i w szczególności docierały do młodych ludzi o mniejszych szansach i włączały ich w działania.
16. Miały wzgląd na rolę, jaką w propagowaniu wśród młodych ludzi solidarności, zaangażowania politycznego i aktywności obywatelskiej oraz w zwalczaniu alienacji politycznej, populizmu, propagandy i radykalizacji mogącej prowadzić do agresywnego ekstremizmu mogą odegrać internet, media społecznościowe i cyfryzacja.
17. Oceniły i dodatkowo wzmocniły, a tam gdzie to możliwe, rozwinęły instrumenty, narzędzia i metody polityczne oraz uzupełniające sposoby współpracy, takie jak partnerstwo UE – Rada Europy na rzecz młodzieży, aby podtrzymać i zacieśnić skuteczną europejską współpracę na rzecz młodzieży po roku 2018,

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM POSTANAWIA:

18. Zwrócić się do przyszłych prezydentów, by uwzględniając niniejsze konkluzje oraz przyszłą inicjatywę Komisji w sprawie strategii UE na rzecz młodzieży po roku 2018, przygotowały projekt nowych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018. Projekt powinien zostać przedłożony Radzie do przyjęcia.

⁽¹⁾ Pod pojęciem podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą rozumie się wszelkie organizacje, agencje i inne organy – zarówno korzystające z pomocy państwa, jak i działające na zasadzie wolontariatu – które zapewniają oparte na pracy z młodzieżą programy, projekty, inicjatywy i działania skierowane do młodych ludzi.

ZAŁĄCZNIK

KONTEKST POLITYCZNY

1. Traktat o Unii Europejskiej ⁽¹⁾.
2. Odnowione ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018), w których wskazano dwa ogólne cele strategiczne i dwutorowe podejście w ich realizacji: konkretne inicjatywy w dziedzinie polityki młodzieżowej oraz inicjatywy włączające problematykę młodzieżową do innych dziedzin polityki w ramach ośmiu obszarów działań. Przewidziano także trzyletnie cykle robocze o uzgadnianych priorytetach oraz usystematyzowany dialog z młodzieżą wpisujący się w ten proces.
3. Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. z realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży, w którym oceniono skutki tego dokumentu w okresie 2013–2015.
4. „Europa 2020”, dziesięcioletnia strategia Unii Europejskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, na którą składają się m.in. inicjatywy przewodnie „Mobilna młodzież” i „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”.
5. Deklaracja paryska z dnia 17 marca 2015 r., promująca – poprzez edukację – poczucie obywatelstwa oraz wspólne wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja.
6. Komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskiej agendy bezpieczeństwa, który stwierdza, że angażowanie młodzieży to jeden z kluczowych czynników w zapobieganiu agresywnej radykalizacji, ponieważ promuje wspólne europejskie wartości, sprzyja włączeniu społecznemu oraz zwiększa wzajemne zrozumienie i wzajemną tolerancję.
7. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności. Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności”.
8. Rezolucja Rady z dnia 15 grudnia 2016 r. pt. „Nowy program na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu”.
9. Komunikaty Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2016 r. pt. „Inwestowanie w młodzież Europy”, „Poprawa i modernizacja edukacji” oraz „W kierunku Europejskiego Korpusu Solidarności”.
10. Biała księga w sprawie przyszłości Europy. Refleksje i scenariusze dotyczące przyszłości UE-27 do 2025 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13.